



8

Zwevende Gen Z'ers

Ze noemen zichzelf vaker religieus dan eerdere generaties, blijkt uit onderzoek. Mare ging shoppen bij vijf religies. 'Boeddhisme werkt tegen polarisering'



Genocide Holocaust-expert en voormalig IDF-militair Omer Bartov is niet mild over zijn geboorteland. 'Het huidige zionisme is Joods suprematisme, racistisch, gewelddadig en genocidaal'

6

2



#Basisgate Decaan wil pestende penningmeester niet bestraffen

12



Te koop: studentenhuizen Hoe de nieuwe huurwet averechts werkt



‘Veel vertellen maakt het varen extra lucratief’

DOOR MARIEKE NOLTEN
FOTO LISA BOSBUZEN

Hoe ben je bij deze bijbaan gekomen?

‘Mijn vader is bevriend met de eigenaar van rederij Rondvaart Leiden. Ik begon al op mijn veertiende met het uitdelen van folders aan voorbijgangers op de Kippenbrug. Mensen vonden me wel schattig. Daarna ging ik tickets verkopen en schoonmaken, nu werk ik al vier jaar als schipper.’

Is het spannend om rond te varen?

‘Ik heb er nog steeds niet veel talent voor hoor, maar het is echt niet moeilijk. Het is veel toegankelijker dan je denkt. Je haalt je vaarbewijs, gaat een

paar keer met een schipper mee en dan ben je zover.

‘In het begin vond ik het Gangetje nog best spannend om doorheen te varen, daar is het heel donker en smal. De eerste keren weet je niet hoe je moet reageren als je daar een andere boot tegenkomt. Je komt ook altijd onderweg mensen tegen zonder vaarbewijs en met net te grote, luxe boten.’

Heb je een favoriete route?

‘Ik vaar het liefst via de Vliet, langs de Sterrewacht. Ik vind dat één van de mooiste gebouwen. Er is ook veel te vertellen over deze plekken, zoals de bin-

nenkomst van de Geuzen bij de Vlietburg en de buskruitcamp bij het Van der Werffkamp. Ik ben in Leiden opgegroeid en een beetje een nerd wat betreft de Tachtigjarige Oorlog. Mensen staan weinig stil bij hoe belangrijk Leiden is geweest in de vorming van Nederland. ‘Schipperen mogen zelf bepalen welke routes ze nemen en welke verhalen ze vertellen, ook om te zorgen voor genoeg afwisseling tijdens het werk. Ik vind het vooral leuk om verhalen te vertellen, anderen zijn juist meer van het varen. Daardoor is mijn route vaak korter en moet ik bij de Nieuwe Rijn al omkeren. ‘Veel vertellen maakt het ook lucratief. Door de fooi betaalt het meer dan de gemiddelde studentenbaan. Ik maak aan het begin meteen een praatje om te begrijpen wie er allemaal in de boot meegaan. Bij Duitsers noem ik bijvoorbeeld dat het standbeeld van Van der Werff van een Duits keizerbeeld is waarvan het hoofd is afgehakt en dan grap ik dat we dat met alle Duitsers doen. ‘Soms zitten er Leidenaren die al veel weten in de boot, dat vond ik vroeger wat spannender. Nu stel ik allemaal quizvragen of maak foute grappen. De leukste mensen stellen veel vragen en dagen mij uit. Vaak voel ik me trots als het lukt al hun vragen te beantwoorden.’

Je bent ook finalist voor de verkiezing op 31 mei om tijdens Leidens Ontzet de nieuwe Den Tonkelaar te worden, die de koraalrede verzorgt. Gaat deze bijbaan je aan de overwinning helpen?

‘Ik kan goed alle verhalen over het Leidens Ontzet vertellen, maar mijn medefinalisten zijn ook stadsgids. Door deze baan ken ik wel veel mensen in de stad en ik ben ook wat jonger. ‘Ik vind het sowieso belangrijk om de viering van Leidens Ontzet op een leuke manier voort te zetten. Niet omdat het weer een dag is om te zuipen, maar juist omdat het dan even niet uitmaakt wie of wat je bent: je bent allemaal Leidenaar en viert samen feest.’

COLUMN | ZAHRA MENGUELLATI

Een bak magnetronpuree als avondeten (en meer struggle meals)

Net als elke student zet ik soms iets op tafel waarvan ik denk... wauw, ik ben echt *skeer*. Online worden dit *struggle meals* genoemd, maaltijden bijeengeraapt van de laatste ingrediënten in je (koel)kast, omdat je geen tijd of geld hebt om een echt gerecht te maken. Studenten hebben beide vaak niet, en daarom vind ik dat *struggle meal* en studentenmaaltijd synoniemen zijn.

Speciaal voor *Mare* heb ik een lijstje bijgehouden van mijn *struggle meals* en mijn vrienden gevraagd naar die van hen. Naast pasta pesto en instant noedels zijn er nog veel creatievere (en ongezondere) dingen te bedenken. Zo komt het weleens voor dat ik snel de deur uit moet, me bedenk dat ik geen lunch of avondeten heb en eigenlijk ook geen budget om iets buiten de deur te kopen. Ik maak

dan vaak wat ik ‘last-minute fried rice’ noem. In die gebakken rijst doe ik bijvoorbeeld paprika, van die stukjes die je niet lang genoeg hebt gekookt waardoor ze piepen tussen je tanden. Overgebleven bakbanaan, misschien-bedorven-paddenstoelen, elke groente die ik achter in mijn koelkast vind, gaat in de pan. Als ik écht elke cent moet omdraaien – bijvoorbeeld omdat de universiteit is overgestapt op een nieuw ‘betaalsysteem’ waardoor ik ruim vijf (!) maanden moet wachten voordat mijn *Mare*-columnen worden vergoed – eet ik als avondeten broodjes met knakworst en hopelijk augurk, mosterd of gebakken uitjes. Ik haal dan zoals veel studenten bladerdeegsnacks van de supermarkt voor de lunch. Dat is nou eenmaal goedkoper dan een salade of een belegd broodje. Een vriend heeft een andere oplossing: als hij krap bij kas zit en snel een ‘maaltijd’ (zijn woorden) nodig heeft, haalt hij bij de Appie een bol mozzarella van 80 cent en eet hem als een appel, direct uit de verpakking. Ik heb ook een favoriete *struggle meal* op mijn lijstje, eigenlijk is het gewoon een *comfort meal*: pasta zonder saus, met alleen zout en boter. Soms doe ik daar dan, net zoals toen ik klein was, vissticks of kipnuggets bij. Natuurlijk eten studenten ook slecht omdat ze gewoon niet kunnen koken. Tijdsdruk speelt ook een grote rol. Als je blokt voor tentamens, zit koken er niet altijd in, en elke dag eten afhalen doet flink pijn in de portemonnee.

Zo leefde een vriendin in het eerste jaar op bakjes kwark met honing. Een andere vriendin raakte tijdens tentamens uitgekeken op de bakkerij- en saladeopties in de Albert Heijn en kocht een hele bak magnetronaardappelpuree als avondeten. We kunnen lachen om bizarre studentenmaaltijden, maar er zijn ook studenten voor wie *struggle meals* structureel zijn. Op de Instagram-pagina Leiden Confessions vertelde een student anoniem dat die sommige maanden niet rondkomt, en dan maar maaltijden overslaat en met honger in de klas zit. Stijgende huurprijzen en vaste lasten maken het lastiger om rond te komen en geven veel jongeren financiële stress. In januari werden er aan de Hogeschool van Amsterdam zelfs voedselpakketten uitgedeeld. In andere landen verzorgt de universiteit goedkoop eten. Daar is de cafetaria een service voor studenten, niet een verdienmodel voor een extern bedrijf. De studenten van The Hague Union of Students protesteren hiertegen door gratis zelfgemaakte (en lekkere!) maaltijden uit te delen in het Spuigebouw. En ze financieren dit ook nog eens uit eigen zak. Op een maandagmiddag zag ik voldoening in de ogen van mijn medestudenten toen ze hun gratis, voedzame maaltijd van Palestijnse linzenstoof opgescheept gekregen. Het smaakte een stuk beter dan mijn pasta blanco met vissticks.

Zahra Menguellati is student International Studies

‘Een vriend eet gewoon een bol mozzarella van 80 cent, als een appel’

